

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 117

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
116.		124.	
— Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2018/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 iunie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO ₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi și a Regulamentului (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO ₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011.....	2	— Hotărâre privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2020 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	4–5
117.		125.	
— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 126/2019 pentru aprobarea criteriilor și modalităților de stabilire și ajustare a prețurilor reglementate aferente serviciilor de calificare, depozitare și procesare a octoxidului de uraniu, precum și a prețului dioxidului de uraniu furnizate de către Compania Națională a Uraniului — S.A. pe teritoriul României.....	3	— Hotărâre pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare a sumelor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020	5–8
123.		126.	
— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020	4	— Hotărâre privind revocarea și numirea unor membri în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială și pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 442/2017 privind numirea membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială.....	8
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 40 din 14 octombrie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2018/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 iunie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi și a Regulamentului (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2018/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 iunie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi și ale art. 7 alin. (6) din Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre are drept scop stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 2018/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 iunie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 173 din 9 iulie 2018, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2018/956*, și a Regulamentului (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 111 din 25 aprilie 2019, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2019/631*.

Art. 2. — (1) Prin *vehicule grele*, în sensul prezentei hotărâri, se înțeleg vehiculele prevăzute la art. 2 din Regulamentul (UE) 2018/956.

(2) Prin *autoturisme și vehicule utilitare ușoare*, în sensul prezentei hotărâri, se înțeleg vehiculele prevăzute la art. 2 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2019/631.

Art. 3. — (1) Se desemnează Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, organism tehnic specializat aflat sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, denumită în continuare *RAR*, ca autoritate competentă pentru monitorizarea și raportarea către Comisia Europeană a datelor de monitorizare, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2018/956 și prevederilor art. 7 alin. (1)—(3) din Regulamentul (UE) 2019/631.

(2) *RAR* pune la dispoziția Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor raportarea transmisă Comisiei Europene, în termen de maximum 30 de zile de la data raportării.

(3) *RAR* asigură cooperarea cu Comisia Europeană, la solicitarea acesteia efectuată în baza prevederilor art. 9 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2018/956.

Art. 4. — În vederea îndeplinirii prevederilor art. 3 alin. (1), Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne pune la dispoziția *RAR*, cu cel puțin 30 de zile înainte de data raportării către Comisia Europeană prevăzută în art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2018/956, respectiv în art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2019/631, numerele de identificare ale vehiculelor și seriile cărților de identitate ale vehiculelor pentru vehiculele grele noi, respectiv pentru autoturismele noi și vehiculele utilitare ușoare noi, înmatriculate în România în cursul perioadei de raportare.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor asigură informarea Comisiei Europene cu privire la desemnarea *RAR* ca autoritate națională competentă pentru monitorizarea și raportarea datelor de monitorizare.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 90/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 9 februarie 2011, și Hotărârea Guvernului nr. 238/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 3 aprilie 2012.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 4 februarie 2020.

Nr. 116.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 126/2019 pentru aprobarea criteriilor și modalităților de stabilire și ajustare a prețurilor reglementate aferente serviciilor de calificare, depozitare și procesare a octoxidului de uraniu, precum și a prețului dioxidului de uraniu furnizate de către Compania Națională a Uraniului — S.A. pe teritoriul României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 126/2019 pentru aprobarea criteriilor și modalităților de stabilire și ajustare a prețurilor reglementate aferente serviciilor de calificare, depozitare și procesare a octoxidului de uraniu, precum și a prețului dioxidului de uraniu furnizate de către Compania Națională a Uraniului — S.A. pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 6 martie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Compania Națională a Uraniului — S.A. are obligația să respecte prețurile cuprinse în avizul emis de Ministerul Finanțelor Publice și să lanseze oferte de vânzare la acest preț.”

2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (1), Compania Națională a Uraniului — S.A. poate să încheie contracte de vânzare-cumpărare a produsului dioxid de uraniu la un preț diferit de prețul avizat de către Ministerul Finanțelor Publice, având în vedere prevederile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul EURATOM).

(2) Contractele de vânzare-cumpărare a produsului dioxid de uraniu produc efecte doar după semnarea acestora de către Agenția de aprovizionare EURATOM, parte a tuturor acestor contracte în conformitate cu reglementările europene în materie.

(3) Prețul de vânzare al produsului dioxid de uraniu este cel inclus în contractul de vânzare-cumpărare semnat între Compania Națională a Uraniului — S.A., Societatea Națională Nuclearelectrică — S.A. și Agenția de aprovizionare EURATOM, în urma evaluării de către Agenție a contractului de vânzare-cumpărare, transmis de către Societatea Națională Nuclearelectrică — S.A., pe baza principiului accesului egal la resurse, prin promovarea unei politici comune de aprovizionare în cadrul Uniunii Europene, a dreptului de opțiune asupra minereurilor, materiilor brute și materiilor speciale de fisiune produse pe teritoriile statelor membre, precum și a dreptului exclusiv de a încheia contracte privind livrarea de minereuri, materii brute și materii speciale de fisiune provenite din cadrul sau din afara Comunității, conferite Agenției prin Tratatul EURATOM.”

3. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) practicarea de către Compania Națională a Uraniului — S.A. a unor prețuri fără avizul Ministerului Finanțelor Publice sau a unor prețuri mai mari decât cele avizate, cu excepția situației prevăzute la art. 4¹ în care Compania Națională a Uraniului — S.A. este autorizată să comercializeze dioxid de uraniu la prețul inclus în contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu Societatea Națională Nuclearelectrică — S.A. și Agenția de aprovizionare EURATOM;”

4. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prezenta hotărâre se aplică până la data de 30 august 2020.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

p. Președintele Consiliului Concurenței,

Eugen Șuşu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României emite prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, cu suma de 7.000 mii lei la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, articolul 20 „Sume destinate finanțării programelor sportive realizate de structurile sportive de drept privat”, pentru organizarea Campionatului Mondial de Handbal, Tineret Feminin, în perioada 30 iunie—15 iulie 2020.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice, la cererea ordonatorului principal de credite, să introducă modificările prevăzute la art. 1 în structura bugetului de stat și volumul și structura bugetului Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 2020.

Art. 3. — Ministerul Tineretului și Sportului și Federația Română de Handbal răspund de modul de utilizare în conformitate cu prevederile legale în vigoare a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 13 februarie 2020.
Nr. 123.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2020 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (6) din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă numărul mediu maxim de personal pe anul 2020 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria

națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 13 februarie 2020.
Nr. 124.

Numărul mediu maxim de personal pe anul 2020 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Nr. crt.	Denumirea operatorului economic	Numărul mediu maxim de personal
1.	Compania Națională Romarm — S.A. București	831
2.	Societatea Romaero — S.A. București	100
3.	Societatea Avioane Craiova — S.A.	100
4.	Societatea IOR — S.A. București	30
5.	Societatea Uzina Mecanică Orăștie — S.A.	10
6.	Societatea Șantierul Naval Mangalia — S.A.	10
TOTAL:		1.081

NOTĂ:

Nu se consideră depășire a numărului mediu maxim anual de personal aprobat, dacă media aritmetică a numerelor medii de personal pentru care lunar se alocă fonduri, conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se încadrează la nivelul fiecărui operator economic, în limita prevăzută în această anexă.

Fondurile vor fi alocate în concordanță cu prevederile legale numai pentru plata drepturilor de natură salarială și a contribuțiilor datorate de angajator.

Răspunderea privind realitatea, regularitatea și legalitatea operațiunilor din deconturile justificative prezentate la plată aparține exclusiv conducerii executive a operatorilor economici beneficiari de alocații bugetare pentru plata drepturilor salariale. Sumele alocate, constatate nejustificate, se rețin în seama conducerii executive a operatorului economic.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea modului de repartizare și de utilizare a sumelor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă modul de repartizare și de utilizare a sumelor destinate realizării proiectelor de comunicare, informare publică și promovare a imaginii și intereselor românești peste hotare, precum și de finanțare a acțiunilor cu caracter științific și social-cultural, prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cuprinse în anexa la bugetul Secretariatului General al Guvernului, care se alocă Direcției pentru strategii guvernamentale și Departamentului pentru dezvoltare durabilă.

(2) Suma de 8.495 mii lei se repartizează și se utilizează conform destinațiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre de către Direcția pentru strategii guvernamentale.

(3) Suma de 3.000 mii lei se repartizează și se utilizează conform destinațiilor prevăzute în anexă de către Departamentul pentru dezvoltare durabilă.

Art. 2. — (1) Secretariatul General al Guvernului alocă fondurile prevăzute la art. 1 alin. (2) pe baza propunerii Direcției pentru strategii guvernamentale privind oportunitatea, necesitatea și economicitatea acestora, cu respectarea prevederilor legale în vigoare și pe baza avizelor de specialitate ale direcțiilor din cadrul Secretariatului General al Guvernului, din punct de vedere economic și juridic.

(2) Secretariatul General al Guvernului alocă fondurile prevăzute la art. 1 alin. (3) pe baza propunerii însușite din punctul de vedere al oportunității și necesității de consilierul de stat al prim-ministrului desemnat să coordoneze Departamentul pentru dezvoltare durabilă și pe baza avizelor de specialitate ale direcțiilor din cadrul Secretariatului General al Guvernului, din punct de vedere economic și juridic.

(3) Direcția pentru strategii guvernamentale justifică fondurile prevăzute la art. 1 alin. (2) prin documente legale aprobate de ordonatorul principal de credite.

(4) Departamentul pentru dezvoltare durabilă justifică fondurile prevăzute la art. 1 alin. (3) prin documente legale avizate de consilierul de stat și aprobate de ordonatorul principal de credite.

(5) La solicitările Direcției pentru strategii guvernamentale și ale Departamentului pentru dezvoltare durabilă, însușite de către conducătorii acestor structuri și cu aprobarea ordonatorului principal de credite, se pot acorda avansuri de până la 30% din valoarea contractelor încheiate pentru derularea programelor, proiectelor și acțiunilor prevăzute în anexă, fără solicitarea unei scrisori de garanție bancară, pe baza avizelor de specialitate prevăzute la alin. (1) și (2).

(6) Pentru sumele avansate potrivit alin. (3) și (4), beneficiarii vor prezenta documente justificative în termen de 10 zile de la

finalizarea programelor, proiectelor sau acțiunilor, dar nu mai târziu de 10 decembrie 2020.

(7) Direcția pentru strategii guvernamentale și Departamentul pentru dezvoltare durabilă pot utiliza fondurile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) și pentru finanțări nerambursabile, potrivit prevederilor Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare. Metodologiile privind regimul de finanțare nerambursabilă a programelor, proiectelor și acțiunilor menționate în anexă, elaborate de Direcția pentru strategii guvernamentale și Departamentul pentru dezvoltare durabilă și avizate de direcțiile de specialitate din cadrul Secretariatului General al Guvernului, se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 13 februarie 2020.
Nr. 125.

ANEXĂ

**REPARTIZAREA ȘI UTILIZAREA
sumelor prevăzute la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020**

Art. 1. — Suma de 6.000 mii lei prevăzută la lit. c) „Proiecte de comunicare, informare publică și promovarea imaginii și intereselor românești peste hotare” din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020 se va utiliza pentru finanțarea următoarelor proiecte și acțiuni realizate de Direcția pentru strategii guvernamentale, în limita sumei de 4.000 mii lei, și de Departamentul pentru dezvoltare durabilă, în limita sumei de 2.000 mii lei, independent sau în parteneriat cu structuri din țară și din străinătate (instituții publice, organizații neguvernamentale, asociații și fundații, organisme internaționale etc.), precum și pentru finanțări nerambursabile potrivit prevederilor Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare:

a) organizarea și participarea la proiecte, acțiuni, evenimente de comunicare și/sau campanii de informare publică și promovare a imaginii, istoriei, culturii și intereselor românești, desfășurate în țară și peste hotare;

b) organizarea de consultări și dezbateri publice, de evenimente și campanii de comunicare și informare referitoare la strategii, programe și politici publice guvernamentale și/sau subiecte și teme de actualitate în plan intern și/sau european/internațional, precum și de acțiuni destinate diseminării informațiilor de interes public privind actul de guvernare și politicile guvernamentale;

c) achiziționarea unor sondaje de opinie, studii, evaluări, rapoarte și analize de politici publice și strategii pentru optimizarea programelor și strategiilor guvernamentale, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea calității serviciilor publice și, respectiv, sprijinirea liberului acces la informații de interes public și a transparenței decizionale în administrația publică;

d) achiziționarea unor baze de date, rapoarte/analize interne și internaționale în domeniul de interes guvernamental;

e) achiziționarea/realizarea, editarea, traducerea, tipărirea, multiplicarea și difuzarea în țară și în străinătate a unor materiale de prezentare și promovare a României și de afirmare a culturii și identității naționale, precum și a unor materiale de promovare și informare internă cu privire la politicile și strategiile guvernamentale și la politicile UE (cărți, broșuri, publicații periodice, enciclopedii, dicționare, pliante, albume, albume foto, manuale, manuale școlare, tipărituri, bannere, pixuri, stilouri, afișe, hărți, atlase, agende, calendare, compact-discuri, DVD-uri, insigne, monede și medalii comemorative și/sau aniversare, produse filatelice, obiecte de artizanat, obiecte decorative, tablouri, produse culinare tradiționale, instrumente muzicale, drapele, stegulețe, uniforme de diverse tipuri, piese de recuzită și obiecte de vestimentație, materiale sportive, materiale promoționale și alte materiale);

f) organizarea, finanțarea și participarea la seminare, colocvii, schimburi de experiență, vizite de documentare, întâlniri de lucru, conferințe, mese rotunde, workshopuri, târguri, expoziții, festivaluri, congrese, evenimente publice și reuniuni desfășurate în țară și în străinătate, inclusiv acțiuni și proiecte organizate de instituții UE, ONU și alte instituții naționale și internaționale sau organisme asociate acestora, pe tema politicilor publice guvernamentale, a promovării actului de guvernare și a susținerii comunicării europene;

g) sprijinirea unor publicații din țară (cărți, broșuri, pliante, periodice, tipărituri etc.) în scopul asigurării informării publice cu privire la politicile și strategiile guvernamentale și la politicile UE și ONU și al susținerii proiectelor și acțiunilor de promovare a dezvoltării durabile, culturii, identității și intereselor românești, în țară și peste hotare;

h) susținerea financiară a Programului oficial de internship al Guvernului României, potrivit prevederilor Legii nr. 176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare;

i) susținerea financiară a unor activități, acțiuni, conferințe, seminare, workshopuri, reuniuni și alte manifestări desfășurate în cadrul implementării de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, precum și în contextul exercitării de către România a președinției unor organisme europene și/sau internaționale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

j) alte activități necesare și oportune pentru organizarea și finalizarea unor acțiuni specifice obiectului de activitate al Direcției pentru strategii guvernamentale și al Departamentului pentru dezvoltare durabilă, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 2. — Suma de 5.495 mii lei prevăzută la lit. d) „Finanțarea acțiunilor cu caracter științific și social-cultural” din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020 se va utiliza pentru finanțarea următoarelor proiecte și acțiuni realizate de Direcția pentru strategii guvernamentale, în limita sumei de 4.495 mii lei, și de Departamentul pentru dezvoltare durabilă, în limita sumei de 1.000 mii lei, inclusiv a proiectelor și acțiunilor realizate în parteneriat cu structuri din țară și din străinătate (instituții publice, organizații neguvernamentale, asociații și fundații, organisme și organizații internaționale etc.), precum și pentru finanțări nerambursabile potrivit prevederilor Legii nr. 350/2005, cu modificările și completările ulterioare:

a) acțiuni cu caracter științific și social-cultural, inclusiv acțiuni și proiecte desfășurate în țară sau în străinătate și dedicate marcării unor evenimente semnificative pentru istoria, cultura și identitatea națională;

b) susținerea și implementarea de programe, proiecte, acțiuni și activități desfășurate în țară sau în străinătate și dedicate promovării unor evenimente semnificative pentru politicile și strategiile naționale și internaționale de dezvoltare durabilă;

c) organizarea și participarea la seminare, colocvii, simpozioane, întâlniri de lucru, conferințe, mese rotunde, ateliere, workshopuri, congrese, reuniuni, târguri, expoziții, festivaluri, spectacole, evenimente publice desfășurate în țară și în străinătate și având ca obiectiv promovarea unor măsuri, proiecte, programe și strategii guvernamentale de interes național, european și global, inclusiv sprijinirea procesului de reformă a administrației publice din România și dezvoltarea colaborării cu mediul asociativ;

d) sprijinirea unor publicații din țară (cărți, broșuri, pliante, periodice, tipărituri etc.) în scopul promovării culturii, identității naționale și intereselor românești, în țară și peste hotare, inclusiv în cadrul unor proiecte cu caracter științific și/sau social-cultural desfășurate în parteneriat cu organizații neguvernamentale;

e) sprijinirea dotării școlilor, catedrelor și bibliotecilor folosite și/sau frecventate de vorbitori de limbă română în țări și state cu materiale de promovare a limbii și culturii române, prin achiziția și distribuția de astfel de materiale (cărți, dicționare, albume, enciclopedii, manuale școlare, atlase, hărți, CD-uri, DVD-uri și altele) către autoritățile abilitate ale țărilor respective, conform acordurilor bilaterale încheiate cu statele în cauză;

f) organizarea, finanțarea și participarea la acțiuni și proiecte de studii, evaluări și analize de politici publice și strategii guvernamentale, care pot fi desfășurate inclusiv în colaborare cu organisme private, structuri de tip asociativ și instituții din țară și din străinătate;

g) invitarea în România a reprezentanților unor instituții academice și de cercetare, a unor experți și consultanți în domeniile de activitate specifice Direcției pentru strategii guvernamentale și Departamentului pentru dezvoltare durabilă, a reprezentanților unor instituții de media, ai unor organizații neguvernamentale internaționale, instituții europene sau state membre UE, instituții ONU sau state membre ONU;

h) susținerea financiară a unor activități, acțiuni, conferințe, seminare, workshopuri, reuniuni și alte manifestări desfășurate în cadrul implementării de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile;

i) alte activități necesare și oportune pentru organizarea și finalizarea unor acțiuni specifice obiectului de activitate al Direcției

pentru strategii guvernamentale și al Departamentului pentru dezvoltare durabilă, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 3. — Pentru proiectele și acțiunile cuprinse la lit. c) și d) din anexa nr. 3/13/02a la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, Direcția pentru strategii guvernamentale și Departamentul pentru dezvoltare durabilă pot acoperi următoarele cheltuieli:

a) cazare, transport și indemnizație de delegare pentru deplasările în țară ale persoanelor din cadrul Secretariatului General al Guvernului care desfășoară activități specifice Direcției pentru strategii guvernamentale și Departamentului pentru dezvoltare durabilă, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) cazare, transport, diurnă și diverse pentru deplasările în străinătate ale persoanelor din cadrul Secretariatului General al Guvernului care desfășoară activități specifice Direcției pentru strategii guvernamentale și Departamentului pentru dezvoltare durabilă, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare;

c) masă în barem de 85 lei/zi/persoană, tratații (apă, ceai și/sau cafea) la un barem de 6,5 lei/zi/persoană, cazare în unități hoteliere și în pensiuni turistice în limita sumei de 230 lei/persoana/zi pentru participanții la acțiunile și proiectele realizate de Departamentul pentru dezvoltare durabilă și la inițiativa Direcției pentru strategii guvernamentale, inclusiv cele realizate în parteneriat cu alte structuri, instituții și/sau organizații din țară sau străinătate, conform reglementărilor legale în vigoare; în situații temeinic fundamentate, ordonatorul de credite poate aproba majorarea limitei de cazare cu până la 50%, cu respectarea dispozițiilor legale;

d) tratații la un barem de 6,5 lei/zi/persoană, mese oficiale, cocteiluri, cadouri și vizionarea unor spectacole pentru delegații din țară sau străinătate, oferite de consilierul de stat coordonator al Departamentului pentru dezvoltare durabilă și la inițiativa Direcției pentru strategii guvernamentale, conform normativelor de cheltuieli aprobate prin ordin al secretarului general al Guvernului;

e) cazare, transport intern și internațional, tratații și masă oficială pentru participanții la acțiunile (workshopuri, conferințe, vizite de studiu etc.) și proiectele realizate de Departamentul pentru dezvoltare durabilă și la inițiativa Direcției pentru strategii guvernamentale, inclusiv cele realizate în parteneriat cu alte instituții și/sau organizații din țară sau străinătate, transport intern și internațional pentru diverse echipamente și materiale (costume, decoruri, instrumente, aparatură tehnică, exponate) necesare pentru desfășurarea acțiunilor și proiectelor menționate;

f) bilete de acces și taxe de participare la diverse conferințe, reuniuni, summituri, congrese, seminare, spectacole, concursuri și alte evenimente și manifestări desfășurate în țară sau în străinătate, bilete de acces și taxe de vizitare a unor obiective culturale-turistice și de interes din punctul de vedere al dezvoltării durabile — din România sau din străinătate, taxe poștale, taxe de viză, polițe de asigurare pentru călătorii în străinătate și asigurări medicale, polițe de asigurare pentru obiecte de artă, exponate muzeale și artefacte culturale aflate în proprietatea unor persoane fizice sau juridice;

g) onorarii pentru prestații artistice, social-culturale și științifice, respectiv pentru soliști, interpreți de muzică (voce), instrumentiști (violoniști, pianisti etc.), șefi orchestră, șefi partidă, compozitori, autori de texte/cantautori, dirijori, concert-maeștri, ilustratori muzicali, coordonatori muzicali, coordonatori artistici, coregrafi, balerini, dansatori, performeri, membri și coordonatori ai unor formații corale, actori profesioniști sau amatori, regizori, regizori scenă, scenariști, recuziteri și alt personal tehnico-administrativ asociat activităților cultural-artistice, scriitori, poeți, artiști plastici și vizuali (pictori, sculptori, desenatori, graficieni, fotografi, operatori și editori video și multimedia etc.), muzeografi, ghizi, custozi de manifestări artistice, pedagogi muzeali, decoratori, alți specialiști și creatori în domeniul artei și culturii, inclusiv artiști și meșteri populari, artizani și meșteșugari, precum

și pentru specialiști în domeniul dezvoltării durabile, lectori și conferențieri, alți specialiști și experți aparținând societății civile sau mediului de afaceri invitați să susțină conferințe și prelegeri publice în domeniile în care sunt recunoscuți ca specialiști, în limita maximă a sumei de 15.000 lei brut/persoană;

h) achiziția de servicii de realizare a unor sondaje de opinie, studii, cercetări, analize și evaluări de strategii, programe și politici publice, achiziția de abonamente la publicații din țară și din străinătate, achiziția de servicii de realizare de campanii de informare publică și promovare a imaginii în țară și în străinătate, achiziția de servicii de realizare și administrare site-uri de internet, achiziția de aplicații informatice;

i) achiziția de servicii de promovare în media (presă scrisă, presă on-line, radio, televiziune) a activităților Direcției pentru strategii guvernamentale și ale Departamentului pentru dezvoltare durabilă, inclusiv promovarea temelor care derivă din Strategia națională pentru dezvoltarea durabilă a României 2030, precum și din orice alte politici și strategii sectoriale ale Guvernului;

j) achiziția de filme documentare, filme artistice, filme de scurt-metraj, filme de animație, filme de promovare și videoclipuri pe diverse suporturi (casete, peliculă, CD, DVD, flash-uri USB ș.a.), precum și achiziția de servicii de producție și conexe destinate realizării unor astfel de materiale audio-video, inclusiv în cadrul unor parteneriate încheiate cu instituții publice sau organizații neguvernamentale, respectiv achiziția de servicii de multiplicare și distribuire a producțiilor și materialelor menționate mai sus, în țară și în străinătate;

k) achiziția, realizarea, editarea, traducerea, tipărirea, multiplicarea și difuzarea în țară și în străinătate de materiale de promovare și obiecte promoționale: cărți, broșuri, publicații periodice, dicționare, enciclopedii, pliante, albume, albume foto,

manuale, manuale școlare, tipărituri, bannere, pixuri, stilouri, obiecte de papetărie, afișe, hărți, atlase, agende, calendare, compact-discuri, DVD-uri, insigne, monede și medalii comemorative și/sau aniversare, produse filatelice, obiecte de artizanat, obiecte decorative, tablouri, produse culinare tradiționale, instrumente muzicale, drapele, stegulețe, uniforme de diverse tipuri, costume populare, piese de recuzită, obiecte de vestimentație, materiale și echipamente sportive, materiale promoționale și alte materiale;

l) achiziții de bunuri și servicii, inclusiv chirie, servicii de organizare a evenimentelor, conferințelor, expozițiilor, târgurilor, seminarelor, festivalurilor, spectacolelor, congreselor și a altor manifestări publice, servicii fotografice și video profesionale și de procesare și editare foto/video, servicii de scriere/printare și multiplicare multimedia (pe CD, DVD și alte suporturi digitale), servicii de traducere (text, simultană, subtitrare), servicii de închiriere sală și/sau standuri la diverse manifestări, conferințe, seminare etc. și de amenajare și decorare a spațiilor unde acestea se desfășoară, achiziția materialelor de birotică și închirierea aparaturii tehnice necesare desfășurării manifestărilor respective, precum și achiziția altor servicii și bunuri mobile, pentru evenimente organizate în țară sau în străinătate;

m) sumele privind indemnizațiile pentru participanții la Programul oficial de Internship al Guvernului României potrivit prevederilor Legii nr. 176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare;

n) premii pentru elevi și tineri care participă la concursuri tematice organizate de Departamentul pentru dezvoltare durabilă, acordate în limita a maximum 2.000 lei/premiu.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind revocarea și numirea unor membri în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială și pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 442/2017 privind numirea membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 14 alin. (2) și art. 15 alin. (2) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se revocă din funcția de membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială doamna Iuliana Camelia Coporan — reprezentant al Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

(2) Se numește în funcția de membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială domnul Marius Mihai Vasiliu — reprezentant al Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

Art. 2. — Poziția nr. 5 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 442/2017 privind numirea membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 3 iulie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Marius Mihai Vasiliu — reprezentant al Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației”.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

București, 13 februarie 2020.

Nr. 126.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 40**din 14 octombrie 2019**

Dosar nr. 128/1/2019

Judecător Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Judecător Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Judecător Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mona Magdalena Baci	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 128/1/2019 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în sensul de a indica dacă este posibilă acoperirea nulității absolute rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 25 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 282/215/2016*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

II. Temeiul juridic al sesizării

2. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți De Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. Codul de procedură civilă

Art. 82. — Lipsa dovezii calității de reprezentant

(1) Când instanța constată lipsa dovezii calității de reprezentant a celui care a acționat în numele părții, va da un termen scurt pentru acoperirea lipsurilor. Dacă acestea nu se acoperă, cererea va fi anulată.

(2) Excepția lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe nu poate fi invocată pentru prima oară în calea de atac.

Art. 84. — Reprezentarea convențională a persoanelor juridice

(1) Persoanele juridice pot fi reprezentate convențional în fața instanțelor de judecată numai prin consilier juridic sau avocat, în condițiile legii.

(2) La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele juridice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat sau consilier juridic, în condițiile legii. [...]

IV. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

4. La 7 ianuarie 2016 a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova, sub nr. 282/215/2016, contestația formulată de petenta A, prin reprezentant B, în contradictoriu cu intimata C, împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor întocmit de reprezentanții intimitei C, solicitând anularea procesului-verbal în ceea ce privește măsura confiscării bunurilor.

5. În motivare, petenta A a arătat că prin procesul-verbal menționat a fost aplicată sancțiunea amenzii contravenționale de 20.000 lei societății transportatoare D, în temeiul art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 12/1990, reținându-se că a efectuat activități de transport de mărfuri fără a avea documente legale de proveniență în condițiile legii; totodată, în temeiul art. 3 din același act normativ, s-a dispus confiscarea mărfii transportate. Petenta A a susținut că marfa confiscată era proprietatea sa și a menționat că demersul său judiciar vizează măsura confiscării bunurilor.

6. Prin întâmpinarea depusă, intimata C a invocat: 1) excepția lipsei calității de reprezentant a reprezentantului B, 2) excepția lipsei calității procesuale active a petentei A și 3) excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

7. Cu referire la excepția lipsei calității de reprezentant a reprezentantului B, a susținut că la dosar nu a fost atașată dovada împuternicirii date de petenta A lui B în vederea introducerii plângerii, care, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, trebuie să îmbrace forma unui înscris autentic. Petenta A a depus răspuns la întâmpinare, prin care a arătat că a ratificat toate actele de procedură efectuate de B în cauză.

8. Cu referire la excepția lipsei calității procesuale active a petentei A, intimata a susținut, în esență, că sancțiunea amenzii contravenționale nu i-a fost aplicată acesteia, ci societății transportatoare D. Sub un alt aspect, a arătat că societatea petentă A nu a făcut dovada că este proprietara mărfii confiscate.

9. Cu referire la excepția lipsei calității sale procesuale pasive, intimata C a invocat dispozițiile art. 40 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2007 și împrejurarea că cererea de restituire a bunurilor confiscate a fost îndreptată către D.R.A.F. 4 Târgu Jiu — A.N.A.F.

10. Prin Sentința civilă nr. 8.081 din 6 iunie 2016, Judecătoria Craiova a admis excepția lipsei calității procesuale active a petentei A și, în consecință, a respins plângerea ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă, reținând, ca unic argument, faptul că societatea sancționată contravențional este D, iar nu petenta A.

11. Prin Decizia nr. 491 din 8 martie 2017, Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a admis apelul declarat de apelanta A, a schimbat sentința apelată și a trimis cauza, spre rejudecare, Judecătoriei Craiova, reținând că, în calitate de persoană care pretinde că este proprietarul bunurilor confiscate, apelanta-petentă poate contesta, conform dispozițiilor art. 31

alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, coroborate cu cele ale art. 4 din Legea nr. 12/1990, procesul-verbal de contravenție, însă numai în ceea ce privește măsura confiscării.

12. Cu prilejul rejudecării, Judecătoria Craiova a pus în discuție celelalte două excepții invocate de intimată prin întâmpinare, iar prin Sentința nr. 8.146 din 28 iunie 2017 a respins atât excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a lui B și excepția lipsei calității procesuale pasive a intimitei C, cât și plângerea formulată de A, ca neîntemeiată.

13. Cu privire la excepția lipsei calității de reprezentant, instanța a reținut că intimata C a susținut că nu a fost atașată o împuternicire, în forma prevăzută de art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dată de către societatea petentă A lui B, care a introdus contestația.

14. Față de motivele invocate în susținerea excepției s-a arătat că sunt aplicabile dispozițiile art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care dispun în sensul că atunci „când instanța constată lipsa dovezii calității de reprezentant a celui care a acționat în numele părții, va da un termen scurt pentru acoperirea lipsurilor. Dacă acestea nu se acoperă cererea va fi anulată”.

15. Judecătoria Craiova a constatat că în primul ciclu procesual a fost depusă la dosar o procură emisă la 6 martie 2012 de un notar public din München, prin care A a împuternicit-o pe Leitner+Leitner Consulting — S.R.L. să o reprezinte în fața autorităților fiscale române și în fața altor autorități române relevante în privința oricărui chestiuni administrative, juridice sau a altor chestiuni legate de operațiunile societății reprezentate.

16. Plângerea care face obiectul sesizării instanței a fost formulată în numele petentei A de către B. Totodată, instanța a reținut că, în primul ciclu procesual, respectiv în faza scrisă a procesului, în numele petentei A a fost depusă o cerere precizatoare de către o societate de avocați (E), căreia i-a fost atașată o împuternicire avocațială, iar prin răspunsul la întâmpinare depus prin avocat s-a arătat că petenta A „a ratificat și a achiesat la toate actele de procedură efectuate de B”.

17. În aceste condiții, judecătoria a reținut că, prin ratificare și achiesare la cererea de chemare în judecată formulată în numele societății petente, cauza de nulitate în ceea ce privește lipsa dovezii calității de reprezentant a fost acoperită prin validarea cererii de chemare în judecată, confirmarea expresă producând efecte din momentul formulării acesteia.

18. Așadar, având în vedere că plângerea contravențională a fost însușită de societatea petentă, care este reprezentată în fața instanței de avocat, conform art. 84 din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că excepția lipsei dovezii de reprezentant nu este întemeiată.

19. Împotriva Sentinței nr. 8.146 din 28 iunie 2017, pronunțată de Judecătoria Craiova, a declarat apel petenta A; de asemenea, a declarat apel incident intimata C.

20. Apelul principal, declarat de petentă, conține critici care vizează soluția de respingere a contestației formulate; prin apelul incident, intimata a criticat respingerea excepției lipsei calității sale procesuale pasive.

21. Învățată cu soluționarea apelurilor, instanța de sesizare a pus în discuție, din oficiu, în temeiul dispozițiilor art. 479 din Codul de procedură civilă, împrejurarea că plângerea a fost promovată de o terță societate pentru petenta A, deși, conform prevederilor art. 84 din Codul de procedură civilă și Deciziei nr. 9/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, o persoană juridică nu poate asigura asistență juridică ori reprezentare pentru o altă persoană juridică.

22. Prin notele de ședință depuse, petenta A a solicitat să se constate regularitatea actului de investire, deoarece prima instanță a valorificat însușirea plângerii de către petenta A prin

Declarația notarială nr. 1.338/2016, emisă de un notar din München și apostilată cu nr. 910 a-4990/2016.

23. Totodată, s-a arătat că îndeplinirea condițiilor de exercitare a acțiunii civile, din perspectiva calității de reprezentant a semnatarului actului de sesizare a instanței, a făcut obiectul soluționării cauzei în fața primei instanțe. Prin sentința pronunțată în al doilea ciclu procesual, Judecătoria Craiova a dezlegat problema de drept și a apreciat că toate viciile invocate privind cererea de chemare în judecată au fost acoperite, reținând că: „prin urmare, având în vedere că plângerea contravențională a fost înșușită de către societatea petentă, care este reprezentată în fața instanței de către avocat, conform art. 84 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că excepția lipsei dovezii calității de reprezentant nu este întemeiată, urmând a fi respinsă”.

24. Împotriva acestei soluții, partea care a invocat excepția nu a formulat apel, prin urmare, soluția astfel pronunțată a intrat în puterea lucrului judecat.

25. A arătat apelanta-potentă, de asemenea, că excepția lipsei calității de reprezentant are natura juridică a unei excepții relative, aspect care rezultă atât din prevederile alin. (1) al art. 82 din Codul de procedură civilă, cât și din prevederile alin. (2) al aceluiași text de lege, care arată că o astfel de excepție nu poate fi invocată pentru prima oară în calea de atac. Cu alte cuvinte, textul în discuție reglementează, prin efectul legii, acoperirea automată a potențialelor vicii, generate de promovarea acțiunii de către o persoană care nu avea calitatea de reprezentant, în ipoteza neinvocării excepției, ceea ce întărește teza caracterului relativ al excepției în discuție. Or, cum excepția în sine este una relativă, în mod evident aceasta nu poate reprezenta temei al unui motiv de apel de ordine publică.

26. S-a susținut că din formularea art. 57 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile”, și din teza finală a alin. (5) al aceluiași articol rezultă că sancțiunea incidentă este nulitatea relativă la care se referă art. 174 alin. (3) din același act normativ. Or, nulitatea relativă poate fi — și a fost — acoperită, în condițiile art. 177 din Codul de procedură civilă, iar împrejurarea pusă în discuție de instanță excedează noțiunii de excepție absolută la care se referă art. 246 alin. (1), raportat la art. 247 alin. (1) din același act normativ, în același sens fiind și dispozițiile art. 82 din Codul de procedură civilă, care prevăd obligația acordării unui termen în vederea complinirii lipsurilor (ceea ce s-a și întâmplat în cauză).

27. Totodată, a arătat că posibilitatea instanței de apel de a invoca motive de ordine publică cunoaște o serie de limitări, una dintre acestea fiind expres reglementată de art. 481 din Codul de procedură civilă, conform căruia apelantului nu îi poate fi înrăutățită situația în propria cale de atac. Or, prezentul dosar se află în cel de-al doilea ciclu procesual, ca efect al admiterii apelului petentei A, prin Decizia nr. 491 din 8 martie 2017 a Tribunalului Dolj, și trimiterii cauzei spre rejudecare.

28. La termenul din 13 septembrie 2018, instanța de trimitere a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din același act normativ, față de împrejurarea că, la introducerea plângerii, reprezentarea societății petente a avut loc printr-o altă persoană juridică și văzând deciziile nr. 9/2016 și nr. 19/2018 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 246/2017.

V. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

29. Instanța de sesizare a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 84 alin. (1)

și (2) din același act normativ, depinde stabilirea calității procesuale active a petentei A, în condițiile în care plângerea contravențională a fost formulată, în numele acesteia, de reprezentantul convențional B și a fost înșușită ulterior de aceasta;

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Opinia completului de judecată investit cu soluționarea apelului, exprimată cu majoritate, este că, în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din același act normativ, nulitatea rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice, poate fi acoperită, în condițiile art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

31. În opinia separată s-a argumentat în sensul că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor legale incidente, avându-se în vedere următoarele aspecte:

a) Prin Decizia nr. 9/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă a admis sesizarea pronunțată de Tribunalul Brașov privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanței de judecată nu se poate face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă.

În cuprinsul deciziei mai sus invocate s-a arătat că un contract de mandat încheiat între două persoane juridice produce efecte doar în planul dreptului material, nu și în planul dreptului procesual, guvernat în materia reprezentării de norme imperative (paragraful 33).

Norma cuprinsă în art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu vizează ocrotirea interesului personal al părților, ci desfășurarea procesului civil înșuși, fiind imperativă și de ordine publică.

Este de principiu că părțile nu pot acoperi prin voința lor viciile unui act de procedură săvârșit cu încălcarea unei norme de ordine publică și nici nu se pot pronunța valabil cu privire la dreptul de a invoca nesocotirea unei astfel de norme.

Pe de altă parte, problema înlăturării neregularităților actului de procedură se pune, conform art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului.

Încălcarea dispozițiilor legale referitoare la reprezentarea procesuală este însă sancționată cu nulitatea, care nu este condiționată de existența unei vătămări, conform art. 176 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

b) Art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează reprezentarea convențională a persoanelor juridice, în timp ce art. 82 alin. (1) din același act normativ se referă la dovada acestei calități, fiind de la sine înțeles că împuternicirea de a reprezenta a fost acordată, cu respectarea cerințelor legii, unui avocat sau consilier juridic [art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă], urmând ca aceștia din urmă să

facă dovada calității lor prin înscrisurile prevăzute în legea de organizare și exercitare a profesiei. În situația în care împuternicirea de a reprezenta nu a fost dată unui avocat sau unui consilier juridic, nu se pune problema acordării unui termen conform art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru ca persoana care a formulat o acțiune în numele unei persoane juridice să își dovedească pretinsa calitate de reprezentant, pe care legea nu i-o recunoaște.

c) Interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 84 alin. (2) din același act normativ, nu este posibilă, având în vedere că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 485/2015, art. 84 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost declarat neconstituțional.

VII. **Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

32. Apelanta-petentă A a arătat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, sunt îndeplinite condițiile privind soluționarea cauzei în ultimă instanță, precum și cea potrivit căreia chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat, nefiind îndeplinite celelalte condiții prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

Îndeplinirea condițiilor de exercitare a acțiunii civile, din perspectiva calității de reprezentant a semnatarului acțiunii, a făcut obiectul soluționării cauzei în primă instanță (în al doilea ciclu procesual), Judecătoria Craiova apreciind că toate viciile invocate cu referire la cererea de chemare în judecată au fost acoperite.

Împotriva soluției date excepției lipsei calității de reprezentant, intimata C nu a formulat apel, astfel încât această dezlegare a intrat în puterea lucrului judecat, or, în privința dezlegărilor date de către prima instanță unor aspecte de fapt sau de drept, efectele pasivității părții interesate în a promova calea de atac nu pot fi înlăturate de instanța de control judiciar, întrucât ordinea publică, reprezentată de principiul „res iudicata pro veritate habetur”, ar fi încălcată, iar excepția lipsei calității de reprezentant are natura juridică a unei excepții relative, neputând fi invocată pentru prima oară în apel.

Totodată, cauza se află în cel de-al doilea ciclu procesual, iar rejudecarea litigiului reprezintă o continuare a căii de atac, astfel încât instanța poate invoca din oficiu motive de ordine publică (în măsura în care acestea ar exista) doar dacă nu agravează situația apelantei, fiind necesar ca principiul *non reformatio in pejus* să fie respectat și cu ocazia rejudecării după admiterea apelului.

Față de aceste considerente s-a apreciat că nu este îndeplinită condiția care impune să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective.

Referitor la condiția nouității s-a arătat că mențiunea cuprinsă în paragrafele 33 și 36 din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 9/2016 privind caracterul imperativ al normelor ce guvernează materia reprezentării nu este de natură a indica faptul că instanța supremă ar fi analizat tipul sancțiunii (nulității) care afectează o cerere viciată prin promovarea acesteia de către un mandatar care nu are calitatea reglementată de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, întrucât „caracterul imperativ” al normei reprezintă un alt criteriu de clasificare a normei juridice față de criteriul interesului ocrotit.

Dezlegările de drept conținute de Decizia Curții Constituționale nr. 246/2017 rețin caracterul relativ al sancțiunii, existând remediul procedural de natură a acoperi viciul promovării unei acțiuni de către o persoană care nu îndeplinește calitatea impusă de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Pe fondul sesizării, apelanta-petentă a apreciat că promovarea cererii de chemare în judecată de către persoana juridică printr-un reprezentant care nu are calitatea impusă de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu atrage sancțiunea anulării cererii, în măsura în care, până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate, cererea de chemare în judecată a fost însoțită de titularul dreptului, fie personal, fie prin reprezentantul având calitatea impusă de art. 84 alin. (1) din același act normativ.

33. Prin notele scrise formulate, apelanta-intimată, care a declarat apel incident, a solicitat să se aibă în vedere deciziile nr. 9/2016 și nr. 19/2018 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 246/2017, conform cărora, în interpretarea și aplicarea art. 664 alin. (2) din Codul de procedură civilă, reprezentarea convențională a persoanei juridice nu se poate face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă, potrivit art. 84 alin. (1) din același act normativ; or plângerea contravențională a fost formulată de A reprezentată prin împuternicit B, iar societatea sancționată contravențional a fost D.

VIII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

34. Într-o orientare jurisprudențială s-a apreciat că nulitatea ce poate rezulta ca urmare a nesocotirii regulilor privind reprezentarea convențională a persoanelor juridice în fața instanțelor de judecată poate fi acoperită prin însușirea cererii de către un mandatar care îndeplinește, pe seama persoanei juridice titular al cererii, condițiile prevăzute de lege în materia reprezentării convenționale.

Astfel, art. 82 din Codul de procedură civilă, cuprins în subsecțiunea privind „Dispoziții generale” a secțiunii „Reprezentarea părților în judecată”, stabilește sancțiunea aplicabilă în mod general și fără deosebire (unde legiuitorul nu distinge, nu trebuie nici interpretat să distingă), în cazul nesocotirii regulilor privind reprezentarea, materializată prin sintagma lipsa calității de reprezentant, și anume nulitatea.

Aceleași dispoziții stabilesc regimul juridic general al excepției lipsei calității de reprezentant, după cum, de altfel, și doctrina este unanimă, în sensul în care începe prin a fi o excepție cu efect dilatoriu, pentru că se acordă un termen pentru complinirea lipsurilor, însă se poate finaliza cu un efect peremptoriu, în situația în care lipsurile nu sunt complinite, pentru că intervine sancțiunea nulității.

Regula este o aplicație a principiului general stabilit de dispozițiile art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă din materia nulităților actelor de procedură, și anume principiul salvagădării actelor de procedură: „Actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia”.

Dispozițiile art. 84 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost ele interpretate prin deciziile date de Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, stabilesc cu caracter de principiu regulile de reprezentare convențională în privința persoanelor juridice, stabilind o interdicție specială, și anume imposibilitatea reprezentării unei persoane juridice printr-o altă persoană juridică.

Regulile reprezentării convenționale a persoanelor juridice derogă numai sub aspectul stabilirii celor ce pot avea calitatea de mandatar pe seama persoanei juridice, iar nu și în privința sancțiunii aplicabile în cazul nerespectării unei atari condiții; nefiind instituită nicio excepție în ceea ce privește regimul sancțiunii aplicabile, acesta se aplică în totalitate, astfel cum a fost configurat de legiuitor, inclusiv sub aspectul posibilității de a se acorda un termen pentru complinirea lipsurilor și acoperirea nulității absolute prin însușirea cererii de către un tip de mandatar (reprezentant) din cele două enumerate de legiuitor.

35. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a arătat că nu este posibilă acoperirea nulității absolute rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice, dispozițiile art. 84 din Codul de procedură civilă fiind imperative și de strictă interpretare.

Redactarea și promovarea unei cereri de chemare în judecată de către un reclamant persoană juridică, prin mandatar persoană juridică, atrag sancțiunea nulității acesteia, conform dispozițiilor art. 179 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Sancțiunea nulității cererii de chemare în judecată promovată în aceste condiții nu poate fi acoperită, deoarece încălcarea dispozițiilor referitoare la reprezentarea procesuală reprezintă unul dintre cazurile de nulitate necondiționată de existența unei vătămări (art. 176 pct. 2 din Codul de procedură civilă), motiv pentru care nu sunt incidente dispozițiile art. 177 din Codul de procedură civilă referitoare la situațiile în care instanța poate dispune înlăturarea vătămării, fără anularea actului.

36. S-a exprimat și opinia că dispozițiile art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care stabilesc că atunci când instanța constată lipsa dovezii calității de reprezentant a celui care a acționat în numele părții, va da un termen scurt pentru acoperirea lipsurilor, nu pot fi invocate în contextul problemei de drept în discuție deoarece acest text de lege se referă la situația în care cererea de chemare în judecată a fost formulată printr-un reprezentant care nu și-a dovedit calitatea, iar nu la situația în care cererea de chemare în judecată a fost formulată printr-un reprezentant căruia legea nu îi recunoaște această calitate. Prin urmare, temeiul de drept pentru acoperirea nulității este dat de dispozițiile art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar nu de dispozițiile art. 82 alin. (1) din același act normativ.

37. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 138/C/119/111-5/2019 din 31 ianuarie 2019, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 151 alin. (4) raportate la prevederile art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 698 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 28 decembrie 2015.

Prin deciziile nr. 246 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, nr. 89 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 23 aprilie 2018, și nr. 257 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 9 august 2018, instanța de control constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă; prin Decizia nr. 660 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 23 februarie 2018, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Prin Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua, ale art. 84 alin. (2), precum și ale art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea

formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic, sunt neconstituționale.

39. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 507/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Brașov — Secția I civilă în Dosarul nr. 21.531/197/2015 și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă, iar, prin Decizia nr. 19 din 19 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.251/1/2017 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în Dosarul nr. 8.860/306/2015 și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea art. 664 alin. (2) din Codul de procedură civilă, reprezentarea convențională a persoanei juridice nu se poate face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă, potrivit art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel cum acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 9/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

X. Punctul de vedere exprimat de către judecătorii-raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

40. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Admisibilitatea sesizării

41. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

42. De asemenea, potrivit prevederilor art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

43. Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul a instituit mai multe condiții de admisibilitate, ce trebuie îndeplinite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecării să se afle pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel sau al unui tribunal;
- instanțele mai sus menționate să judece cauza în ultimă instanță;
- să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate, iar aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii sau al unei statuări anterioare a Înaltei Curți.

44. Primele trei condiții sunt îndeplinite, având în vedere că Dosarul nr. 282/215/2016*, în care a fost formulată cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile, este înregistrat pe rolul Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, fiind în curs de judecată. Litigiul este judecat în ultimă instanță, în raport cu prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia, „dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului”.

45. De asemenea, această chestiune de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii sau al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

46. Cu privire la existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective se reține că art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”. În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

47. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

48. Prin interpretarea normelor de drept civil se înțelege operațiunea logico-juridică de stabilire a conținutului și sensului acestor norme. Scopul interpretării unei norme juridice civile constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete la care norma juridică respectivă se referă și a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme. Deci, interpretarea legii civile reprezintă o etapă necesară în procesul aplicării legii civile, conținutul interpretării fiind tocmai stabilirea sensului voinței legiuitorului, exprimată într-o anumită normă.

49. Necesitatea interpretării normei juridice rezidă în împrejurarea că, în procesul aplicării legii, judecătorul trebuie să stabilească conținutul exact al normei puse în fața sa, prin clarificarea și lămurirea sensului acesteia, pentru a fi adecvată situației de fapt prezentate, întrucât normele legale au întotdeauna un caracter general și impersonal, din care trebuie să se extragă esența aplicabilă la cazul concret. Or, rolul instanțelor de judecată este acela de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecării, să se realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final.

50. Din această perspectivă, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că dispozițiile art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă reprezintă sediul materiei pentru soluționarea excepției lipsei calității de reprezentant.

51. Art. 84 din Codul de procedură civilă reglementează reprezentarea convențională a persoanelor juridice, dispunând la alin. (1) în sensul că: „Persoanele juridice pot fi reprezentate convențional în fața instanțelor de judecată numai prin consilier juridic sau avocat, în condițiile legii.”

52. Acest text legal a făcut obiectul unei de cereri de pronunțare a unei hotărâri prealabile, iar Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Brașov și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată

și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă.

53. În ceea ce privește dispozițiile art. 84 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia: „La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele juridice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat sau consilier juridic, în condițiile legii”, se reține că prin Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua, ale art. 84 alin. (2), precum și ale art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic, sunt neconstituționale; prin Legea nr. 310/2018, art. 84 alin. (2), sus-menționat, a fost abrogat.

54. Instanța de trimitere a motivat în mod sumar îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării, susținând că „de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din același act normativ, depinde stabilirea calității procesuale active a petentei A în condițiile în care plângerea contravențională a fost formulată, în numele acesteia, de reprezentantul convențional B și a fost însușită ulterior de aceasta”.

55. Tribunalul Dolj nu a făcut nicio altă analiză a legăturii cu cauza a chestiunii de drept enunțate, după cum nu a arătat în ce constă dificultatea de coroborare a textelor legale în discuție și nici dacă acestea sunt contradictorii, neclare sau incomplete.

56. Cu prilejul formulării întrebării prealabile, tribunalul a sintetizat chestiunea de drept astfel: „interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1), raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în sensul de a indica dacă este posibilă acoperirea nulității absolute rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice”.

57. Prin urmare, chestiunea de drept particularizează prima teză a Deciziei nr. 9/2016, referitoare la redactarea cererii de chemare în judecată.

58. Potrivit dispozițiilor art. 194 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată, atunci când este formulată prin reprezentant, va cuprinde numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută de art. 151 din Codul de procedură civilă, se va alătura cererii.

59. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 194 lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată trebuie să fie semnată.

60. Conform art. 200 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, completul de judecată investit prin repartizare aleatorie trebuie să verifice dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 194—197 din același act normativ, având obligația să comunice reclamantului, în scris, lipsurile, cu mențiunea că, în termen de 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii.

61. Art. 196 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu include în categoria elementelor cererii de chemare în judecată a căror lipsă este sancționată cu nulitatea și prevederile art. 194 lit. b) și aceasta deoarece lipsa dovezii calității de reprezentant este reglementată de art. 82 din Codul de procedură civilă.

62. Se observă însă că, în toate situațiile, Codul de procedură civilă prevede că neîndeplinirea cerințelor privitoare la cuprinsul cererii de chemare în judecată nu atrage în mod automat sancțiunea anulării acesteia, instanța având obligația să înștiințeze partea despre lipsurile constatate și despre posibilitatea de a le remedia.

63. Din înscrisurile atașate sesizării nu rezultă că judecătoria ar fi comunicat petentei existența vreunei neregularități în conformitate cu art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

64. Așa cum s-a menționat deja, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova la data de 7 ianuarie 2016, anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 26 mai 2016, a Deciziei nr. 9 din 4 aprilie 2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

65. Ca urmare a invocării de către intimata C, prin întâmpinare, a excepției lipsei calității de reprezentant a lui B, din perspectiva nedeunerii unui înscris autentic în sensul art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă (articol care reglementează însă forma pe care trebuie să o îmbrace împuternicirea dată unui mandatar neavocat de către o persoană fizică), ca răspuns la întâmpinare, au fost depuse o împuternicire avocațială și o precizare a cererii, în sensul că actele de procedură încheiate de B au fost ratificate de A. La dosar se găsește un înscris autentic datat 11 aprilie 2016, prin care reprezentantul legal al petentei A a declarat că „ratifică și achiesează la totalitatea actelor de procedură realizate de mandatarul său B” în Dosarul nr. 282/215/2016, aflat pe rolul Judecătoriei Craiova.

66. În raport cu aceste considerente, se observă că instanța de trimitere tinde la o reevaluare a condițiilor de valabilitate a cererii de chemare în judecată în raport cu un moment ulterior sesizării instanței și propune ca fundament al chestiunii de drept interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) și ale art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

67. Coroborarea acestor dispoziții conduce la concluzia că, atunci când constată că în numele unei persoane juridice acționează un reprezentant convențional care nu are calitatea de consilier juridic sau avocat al acesteia, instanța va da un termen scurt pentru acoperirea lipsurilor, iar în cazul în care acestea nu se acoperă, cererea va fi anulată.

68. Dispozițiile legale sunt lipsite de orice echivoc sub aspectul modalității în care instanțele de judecată trebuie să procedeze atunci când constată lipsa calității de reprezentant; prin urmare, coroborarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă cu cele ale art. 84 alin. (1) din același act normativ nu implică nicio dificultate de interpretare, cu atât mai mult cu cât instituția lipsei dovezii calității de reprezentant nu este nouă în dreptul procesual român și nici nu a suferit modificări esențiale în noua reglementare.

69. Sub alt aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că problema de drept enunțată de instanța de trimitere nu este concordantă cu temeiul de drept propus spre analiză.

70. Cum instanța de trimitere tinde la verificarea îndeplinirii condițiilor formale de sesizare a instanței, temeiul de drept în raport cu care se poate aprecia cu privire la posibilitatea îndreptării neregularității actului de procedură este reprezentat de art. 177 din Codul de procedură civilă, iar nu de dispozițiile art. 82 alin. (1) din același act normativ.

71. Astfel, potrivit art. 176 pct. 2 din Codul de procedură civilă, nulitatea nu este condiționată de existența unei vătămări în cazul încălcării dispozițiilor legale referitoare la reprezentarea procesuală, iar conform art. 177 alin. (1) din același act normativ, ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului, judecătorul va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură.

72. Însă operațiunea de interpretare și aplicare a textului de lege la circumstanțele particulare ce caracterizează litigiul revine instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

73. Având în vedere că obiectul procedurii prevăzute de art. 519—521 din Codul de procedură civilă constă în interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt

determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu înseși interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribut care intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de trimitere.

74. În ceea ce privește premisele conturării unei jurisprudențe neunitare în problema de drept care face obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că instanțele judecătorești au comunicat un număr nesemnificativ de hotărâri judecătorești; aceste hotărâri nu pot fi considerate ca reprezentând premise ale conturării unei practici neunitare în materie.

75. Astfel, la nivel teoretic, unele instanțe au opinat în sensul că este posibilă acoperirea nulității rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice, făcând aplicarea dispozițiilor art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia.

76. Alte instanțe au susținut că acoperirea nulității cererii de chemare în judecată nu se poate realiza în situația în care mandatul de reprezentare este nul, această împrejurare rezultând din acordarea calității de reprezentant de către o persoană juridică unei alte persoane juridice. Cum mandatul acordat de o persoană juridică unei alte persoane juridice pentru reprezentare în instanță este nul, obiectul său fiind prohibit de dispozițiile art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă interpretat *per a contrario*, prezentarea sa în fața instanței de judecată este inutilă; prin urmare, nulitatea cererii de chemare în judecată formulată de o persoană juridică în calitate de reprezentantă a altei persoane juridice nu poate fi acoperită în condițiile art. 82 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

77. Este de menționat însă că instanțele care au exprimat cea de-a doua opinie fie nu au expus continuarea raționamentului juridic din punctul de vedere al modalității de invocare a neregularității, fie au opinat în sensul că nulitatea cererii introductive poate fi acoperită în condițiile semnării cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice reclamante ori de către avocatul sau consilierul său juridic.

78. Cu privire la noutatea chestiunii de drept supuse interpretării, se reține că, în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în conținutul art. 519 din Codul de procedură civilă, evaluarea acestei condiții revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența acesteia (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 14 aprilie 2014).

79. În acest sens s-a apreciat că cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate. În egală măsură însă noutatea chestiunii de drept, în sensul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, poate constitui și atributul unei reglementări mai vechi, dar asupra căreia instanța de judecată este chemată să se pronunțe în prezent, atunci când aplicarea frecventă a normei juridice a devenit actuală ulterior.

80. Din perspectiva celor expuse, în ceea ce privește nulitatea actelor de procedură și îndreptarea neregularităților actelor procedurale nu au intervenit modificări legislative sau alte elemente care să confere caracter de noutate interpretării dispozițiilor procedurale menționate.

81. Pentru considerentele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, în cauză, nu există premisele necesare declanșării mecanismului de unificare, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept sesizată.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 282/215/2016*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) raportat la art. 84 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în sensul de a indica dacă este posibilă acoperirea nulității absolute rezultând din redactarea cererii de chemare în judecată de o persoană juridică, în calitate de mandatar al altei persoane juridice”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 octombrie 2019.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

